

høitærede Finantsminister om at høre netop disse Bemærkninger — dersom Ministeren skulde finde, at den nuværende Bestyrelse, om den end ikke har forfæst sig i noget Punkt, om den end maa siges at have sine Fortjenester, dog med Nytte og Fordel for det Almene og særlig for Derne kunde eller burde afløses af en anden, saa tror jeg, det var en Ting, som meget vilde lette Gjennemførelsen af forskjellige Forslag for Vestindiens Vedkommende. Vi indse meget vel, at den høitærede Minister baade vil og bør soutenere sine Undergivne og at han ikke paa nogen Maade kan vilke offerre en Mand, der har gjort sin Pligt, for derved at opnaa noget i Retning af nye Love. Han kan ikke ville kjøbe en vestindisk Lov for Prisen af en Guvernør. Men der er andre Betragtninger, som, set fra Regjeringens Standpunkt, mulig kunne gjøre et Skifte ønskeligt og hensigtsmæssigt, og dersom noget Saadant var Tilfældet, og det kom fra Regjeringens Side, tror jeg unegtelig, at det vilde lette Sagen. Derimod kjønnes den efter vor Opfattelse kun at blive vanskeliggjort ved, at Flertallet har fæstet det som en Betingelse for overhovedet at gaa ind paa Bevillinger til Vestindien af en eller anden Art, at der samtidig skal foregaa en saadan Forandring i Bestyrelsen; thi om det end maatte være vor Opgave at afsætte Ministerier — hvad man en Tid har troet her, — er det ganske vist ikke vor Opgave at afsætte og indsætte Embedsmænd. Jeg har endnu kun een Bemærkning at gjøre med Hensyn til, hvad der i vort Vædringsforslag er udtrykt om Ønskeligheden af, at Kolonialraadets Myndighed suspenderes paa nogen Tid med Hensyn til militære Udgifter. Det forekommer os nemlig, at i det Dieblif, man dog overhovedet maa erkjende, at St. Croix ikke selv kan bære sine militære Udgifter, bliver det, hvad enten vi laane dem Pengene til at betale de militære Udgifter med, eller vi lade Staten selv betale Udgifterne, en Urimelighed at tilstede Kolonialraadet længere at have nogen Myndighed paa det Omraade. Det forekommer mig, at Kolonialraadet trænger til den Lektion, at, naar det ikke kan bære Udgifterne paa et vist Omraade, skal det heller ingen Myndighed have; Vestindianerne skulle se dette, at, naar Statskassen der hjemme træder til og bringer Offre, kræver den som Vederlag en Opgivelse af den Myndighed, de nu have. Efter vort Forslag vil Lovens Varighed blive begrændset

til 4 Aar, og Kolonialraadets Myndighed paa det militære Omraade vil for samme Tidsrum blive ophævet, og dette vil give os en Tid, i hvilken det vil være muligt at overveie nærmere den hele Stilling, Den har. Dersom Regjeringen saa paa sin Side vilde anstille Undersøgelser, var det jo muligt, at vi, om end ganske vist ikke saa tidligt, som vi gjerne havde ønsket, saa dog endnu i nyttig og brugelig Tid kunde komme til saadanne Resultater, at vi derved virkelig kunde fremme en Opblomsring af St. Croix, hvilket vi Alle i høi Grad ønske, ikke fordi det først og fremmest kommer os an paa at faae vore ublagte Penge tilbage eller faae for Fremtiden Indtægter af Den, men fordi denne D er nu engang bleven knyttet til os, og fordi vi ikke kunne ønske, at noget Stykke Jord, over hvilket det danske Flag vaier, skal lide under et saadant Tryk som det, Den for Dieblifket er undergivet, fordi det er vort Ønske, at ethvert saadant Stykke Jord maa under dansk Styrelse kunne prise sin Lykke og Tilfredshed.

Clausen: Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem, som nu satte sig (Bille), har faaet Anledning til at udtale en saa alvorlig Bellsælgelse over Udvalgets midlertidige Formand, som han gjorde. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er ikke med min Billie, at han har faaet Anledning dertil. Vi vare i Udvalget væsentlig bekjendte med hinandens Stilling til Lovforslaget; der var affattet en foreløbig Betænkning, som forelaa, vi kjendte Grupperingerne om de forskjellige Forslag og efterat have havt Konference med den høitærede Finantsminister, var der ikke Andet at gjøre end at afgive endelig Betænkning. Jeg talte med flere Udvalgsmedlemmer om Sagen, og vi fandt, at Udvalgsmedlemme kunde undgaa, idet man burde fremstjunde Sagen saa meget som muligt. Jeg sørgede da for at faae Betænkningen afleveret, efterat jeg først havde gjort nogle Tilføjelser til min Minoritetsbetænkning, og jeg bestilte i Bureauet et Exemplar til hvert af Udvalgets Medlemmer og fik at vide, at disse Exemplarer kunne faas Kl. 3 samme Dags Eftermiddag. Der blev her i Salen holdt Møde, men jeg var ikke saa heldig at kunne blive til Slutningen og bad da Udvalgets ærede Ordfører om at modtage Exemplarerne og omdele dem til Udvalgets Medlemmer, der muligens kunde have en eller anden mindre Bemærk-